

21 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2021

† Κυριακή ΙΓ' Λουκᾶ.

(Τελώνου καὶ Φαρισαίου).

Τιμοθέου ὁσίου τοῦ ἐν Συμβόλοις (θ' αἰ.). Εὐσταθίου Ἀντιοχείας (†360), Ζαχαρίου Ἱεροσολύμων (†633), Ἰωάννου Κωνσταντινουπόλεως (†633).

ᾠχος δ'. Ἑωθινὸν δ'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{6}{4}$
ου

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν $\frac{6}{4}$ ευ λο

γη με νος ο ερ χο ο με νος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι

$\frac{6}{4}$
ου

Τὸ Ἀναστάσιμον Ἀπολυτίκιον.

ᾠχος $\frac{4}{2}$ Δι-Θ

Τ ο φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ

γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Το απ αι ω νος α πο κρυ φον και Αγ γε λοις α γνω
στον μυ στη ρι ον δι α σου Θε ο το κε τοις ε πι
γης πε φα νε ρω ται Θε ος εν α συ γ χυ τω ε νω σει
σαρ κου με νος και Σταυ ρον ε κου σι ως υ περ η μων
κα τα δε ξα με νος δι ου α να στη σας τον πρω το
πλα στον ε σω σεν εκ θα να του τας ψυ χας η μω ω
ων

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]
Μετὰ τὴν ἀ΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

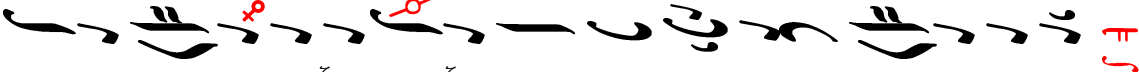
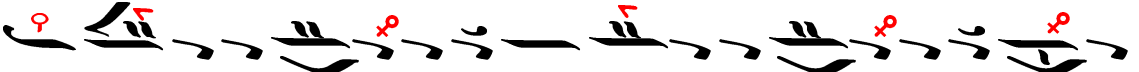

Ἦχος Δι-Θ

Α να βλε ψασαι του τα φου την ει σο δον και
την φλο γα του Αγ γε λου μη φε ρουσαι αι μυ ρο φο
ροι συν τρο μω ε ξι στα ντο λε γσσαι α ρα ε κλα
πη ο τω λη στη α νοι ξας πα ρα δει σον α ρα η γε
ρθη ο και προ πα θς κη ρυ ξαστην ε γε ρσιν α λη θως
α νε στη χριστος ο Θε ος τοις εν Α δη πα ρε χων ζω
ην και α να στα σιν

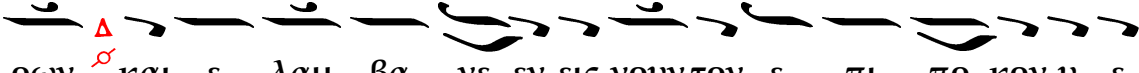

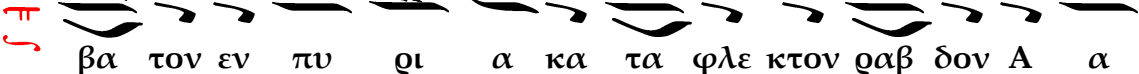
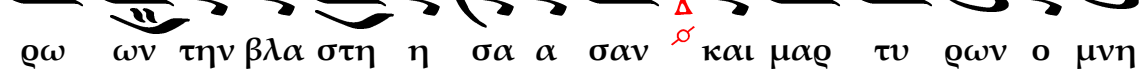
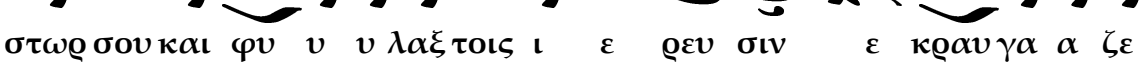

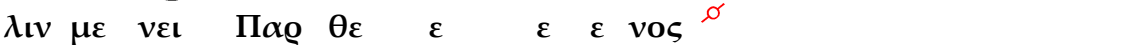
Ἦχος Δι-Θ

Δόξα.

Ε κου σι α σου ου βου λη Σταυ ρον υ πε μει νας Σω
τηρ και εν μνη μα τι ι και νω αν θρω ποι ε θεν το θνη
τοι τον δι α λο γου τα πε ρα τα συ στη σα με ε νον
ο θεν δε σ μεν θεις ο α λ λο ο τρι ι ος θα να τος δει
νω ως ε σκυ λε ευ ε ε το και οι εν Α δη α παν

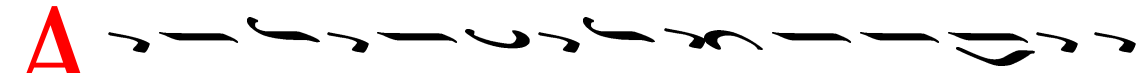

 τες ε κραυγα α ζον τη ζω η φο ρω ε γερ σει ει σου

 Χρι στο ος α νε ε ε στη ο ζω ω ο δο ο ο της με νων

 ειστους αι ω ω ω ω νας

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Kα τε πλα γη Ι ω σηφ το υ περ φυ σιν θε ω

 ρων και ε λαμ βα νε εν εις νουν τον ε πι πο κον υ ε

 τον εν τη α σπο ρω συλ λη ψει σου Θε ε ο το ο ο κε

 βα τον εν πυ ρι α κα τα φλε κτον ραβ δον Α α

 ρω ων την βλα στη η σα α σαν και μαρ τυ ρων ο μνη

 στωρ σου και φυ υ υ λαξ τοις ι ε ρευ σιν ε κραυγα α ζε

 Παρ θε ε νος τι ι ι κτει και με ε τα το ο ο κον πα

 λιν με νει Παρ θε ε ε ε νος

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Δι-Θ

Aνε στησως α θα να τος α πο του Α δου Σω

 τηρ συ νη γειρας τον κο σμον σου τη Α να στα σει τη

 ση Χρι στε ο Θε ος η μων ε θραυ σας ε νι σχυ ι του

θα να του το κρατος ε δειξας ε λε η μον την Α
να στασιν πασι δι ο σε και δο ξα ζο μεν μο νε φι
λανθρω πε

Ἦχος Δι

Δόξα.

Εκ των ανωκαατελθωντων υ ψω μα των Γα βρι
ηλ και τη πε τρα προ σελ θων εν θα η πε τρα της ζω
ης λευ χει μο νων α νε κραυ γα ζε ταις κλαι ου ου ου
σαις παν σα σθε υ μεις της θρη νω ωδους κραυ γης ε χου
σαι α ει το ευ συμ πα α θη η τον ον γαρ ζη τει τε
κλαι ου σαι θαρ σει τε ως α λη θως ε ξε γη η γε ερ
ται αι δι ο ο βο α α α τε τοις Α α πο στο ο ο
λοις ο τι α νε στη ο Κυ υ ρι ος

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κα τε πλα γη σαν Α γνη παν τες Αγ γε λων οι χο
ροι το μυ στη ρι ον της σης κυ ο φο ρι ας το
φρικτον πως ο τα παν τα συ νε χων νευ μα τι μο ο

ο νω ^π αγ κα λαις ως βρο τος ταις σαις συ νε χε ται και
 δε χε ται αρ χην ο προ αι ω ω νι ι ος ^Δ και γα
 λου χει ται συ μπασαν ο τρε φων πνο ην α φα τω χη στο
 ο τη η τι ^π και σε ε ως ο ο ον τως Θε ου ου Μη τε ε
 ε ρά ευ φη μου ντες δο ξα α α α ζου σι ^Δ

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος ^Α ^π ^η ^θ Κε ρ

Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'} ²² δι δα ξο ο
 ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^υ ⁹
Τ ων α γγε λων ο δη η η η μος ^{ν'} ²² κα τε
 πλα γη ο ρω ων σε ^{ν'} ²² ε εν νε ε κροι οις λο γι
 σθε ε ε ε ντα ^υ ⁹ τθ θα να τθ δε Σω ω ω τερ ^{ν'} ²²
 την ι σχυν κα θε λο ο ον τα ^{ν'} ²² και συν ε ε αυ
 τω ω το ον Α δαμ ε γει ρα ντα ⁶ ^υ ⁹ και εξ
 α δθ παν τας ε λευ θε ρω ω σαν τα ^υ ⁹
Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{ν'} ²² δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Tι τα μυρα συ μπα θως τοις δα ακρυ σι ^{v'}₂₂ ω ω

μα α θη τρι αι κιο να α α α τε ^u₉ ο α στρα

πτων εν τω τα φω Α αγ γε λος ^{v'}₂₂ προ σε φθε εγ

γε ε το ταις μυ ρο φο ο ο ο ροις ^u₉ ι δε τε ε υ

μεις τον τα α φον και η σθη τε ^u₉ ο Σω τηρ

γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος ^u₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Λι ι α αν πρω ι μυ ρο φο ροι ε εδ ρα

μον ^{v'}₂₂ προς το μνη η μα α σθ θρη νο λο γσ ς ς ς

σαι ^u₉ αλλ ε πε στη προς αυ τας ο αγ γε λος

και ει ει ει ει πε ^{v'}₂₂ θρη νσ ο ο και ρο ος πε ε παυ

ται μη κλαι ε τε ^u₉ την α να στα σιν δε α

πο στο λοις ει ει πα τε ^u₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μυ

ρων ελ θς ς ς ς σαι προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ ε νη χεν το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε ντι τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ως θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τσ μνη η μα τος

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τσ

τσ Υι ο ο ο ον τε και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα την Α γι αντρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α συν τοις Σε ε ε ρα

φι ιμ κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος Α γι ος ει Κυ υ ρι ε

Kαι νυ υ υν και α ει και εις τς αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο την τε κσ ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^{v' 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ ^{v' 22} χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ^{u q}

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α ^{v' 22} Α λλη

λσ ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q}

Τὸ τρίτον.

A λλη λσ ι α Α λλη λσ ς ι α ^{v' 22} Α λλη

λσ ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ

ο ο ος ^{u q}

Εὐλογητάρια σύντομα, Ἦχος π̣᾿ ρ̣ Κε ρ

E υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σς ^{u q}

Των Αγγελων οδηημος κατεπλααγη
ορων σε εν νεκροις λογιθεντα τθ θαναα
τθ δε Σωωτερ την ισχυυνκα θελοντα και συν
εαυτω τον Αδαμ εγειραντα και εξαδ
παντας ελευθερωωσαντα

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Τιταμυρασυμπαθως τοις δακρυσι ωμαθη
τραικιρνατε οαξραπων εντωταφω Α
γγελος προσεφθεγγετο ταις μυροφοροις ι δε τε υ
μεις τον τααφον και ησθητε ο Σωτηρ γαρ ε
ξα νεεστη τθ μνημαατος

Ευλογητος ει Κυριε διδαξον με τα δι
καιωματασ

Λιανπροϊμυροφοροι εδραμον προς τομνη
μασθηνο λογσαι αλλεπεστη προς αυτας ο

Αγγελος και ει ει πεθη νθ ο και ρος πεπαυται

μη κλαιε τε^{u q} την αναστασιν δε Αποστολοις ει ει

παα τε^{u q}

Ευλογητος ει Κυρι ε διδαξον με τα δι

και ωματα σ^{u q}

Μυροφοοροι γυναικες με τα μυρων

ελθ^{u q}σαι προς το μνηημα σωτηρ εν η χ^{u q}σιν

το Αγγε ελ^{u q} προς αυτα ασφθε γγο με εν τι με

τα νεκρων τον ζωντα λογιζεσθε^{u q} ως Θεος

γαρ ε ξα νε εστη τ^{u q} μνηη μαατος^{u q}

Δοξα Πατρι και Υι ω^{v' z} και Αγιω Πνευμα

τι^{u q}

Προσκυνη^{u q}σμεν Πατε ερα και τον τ^{u q}σ^{u q}τ^{u q}

Υιο ον τε και το Ααγιον Πνευμα^{u q} την αγιι

αν Τριααδα εν μι αατη ουσι ια συντοις

Σερα φειμ κραζοντες το Ααγιος Αγιος^{u q} Α

γιος ει Κυ ρι ι ε ^{u q}

K αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω ναστων

αι ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ

θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας ^{u q} χαρ μο νη ην δε

τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχες ρευ σαν τα

ζω ης ^{v' ζζ} ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ σς σαρκω θεις

Θε ος και αν θρω ω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη λς

ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q} (δεις)

Τὸ τρίτον

A λλη λς ι α Α λλη λς ι α ^{v' ζζ} Α λλη

λς ς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ^χ ο ο ο ο ο ος ^{u q}

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί Σου...

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή. Ἦχος δ΄.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου ἐγέρσεως, προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος $\frac{4}{2}$ Βου Σ

Ἀντίφωνον Α

Ε κ νε ο τη τος μου πολ λα πο λε μει με πα α

θη ϵ χ αλλ αυ τος αν τι λα βου και σω σον Σω τηρ μου ϵ χ

Ο ι μι σουντες Σι ων αι σχυνθη τε α πο του Κυ

ρι ου ως χορ τος γαρ πυ ρι ε σε σθε α πε ξη ραμ

με νοι ϵ χ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ϵ χ Και νυν και α ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ϵ χ

Α γι ω Πνευμα τι πα σα ψυ χη ζω ου ουται ϵ χ

και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυνεται ϵ χ τη Τρι α

δι κη Μο να α δι ι ε ρο κρυ φι ι ως ϵ χ

Ἀντίφωνον Β

Ε κε κρα ξα σοι Κυ ρι ε θερ μως εκ βα α

θους ψυ χης μου ϵ χ κα μοι γε νε σθω προς υ πα κο ην τα

θει εια σου ω ω τα

Επι τον Κυριον ελπιιδα πας τις κεκτη

μενος υψηλοτερος εστι παντων των λυπουουν

των

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι Και νυν και αι αι καιεις τους αι ω νας τον αι

ωνων α μην

Αγιω Πνευματι αναβλυζει τα της χαα

ριτος ρειειθρα αρδεν ο οντα α πασαν την κτιισιν

προς ζωογονιαν

Ἀντίφωνον Γ

Ηκαρδια μου προς σε Λογε υψωθητω και

ου δεν θελει με των του κοοσμου τερπνων προς χα

μαιζηλιαν

Επι την μητερα αυτου ως εχει τις στοργην

επιτω Κυριω θερμοτερον φιλητρον χρεωστου

μεν ^ε_χ

Δ ^ε_χ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευμα

τι ^ε_χ Και νυν και α ^ε_χ ει καιεις τους αι ω νας τον αι

ω νων α μην ^ε_χ

Α γι ω Πνευ μα τι θε ο γνω σι ας πλου τος ^ε_χ

θε ω ρι ας και σο φι ας ^π₉ παν τα γαρ εν του τω τα

πα τρω α δογ μα τα ο Λο γος εκ κα λυ πτει ^ε_χ

Προκείμενον.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ^Δ₂ ε νε κεντης δο ο ξηστου ο νο μα τος

σου ^ε_χ

Στίχος: Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὤσιν ἡμῶν ἠκούσαμεν, καὶ οἱ πατέρες ἡμῶν ἀνήγγειλαν ἡμῖν ἔργον, ὃ εἰργάσω ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν, ἐν ἡμέραις ἀρχαίαις.

Α να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω

σαι η μας ^Δ₂ ε νε κεντης δο ο ξηστου ο νο μα τος

σου ^ε_χ

Στίχος: Ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς καὶ τοὺς μισοῦντας ἡμᾶς κατήσχυνας.

A να στα Κυ ρι ε βο η θησον η μιν και λυ τρω
 σαι η μας ε νε κεν της δο ο ξης του ο νο μα το
 ο ος σου ου ου

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

A ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεύς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἐωθινὸν Δ'

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (χδ' 1-12).

Τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων ὀρθρου βαθέος ἦλθον γυναῖκες ἐπὶ τὸ μνήμα φέρουσαι ἃ ἠτοίμασαν ἀρώματα, καὶ τινες σὺν αὐταῖς. Εὗρον δὲ τὸν λίθον ἀποκεκλισμένον ἀπὸ τοῦ μνημείου, καὶ εἰσελθοῦσαι οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτάς περὶ τούτου

καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις. Ἐμφόβων δὲ γενομένων αὐτῶν καὶ κλινουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν εἶπον πρὸς αὐτάς· Τί ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; Οὐκ ἔστι ὧδε, ἀλλ' ἠγέρθη· μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν ἔτι ὦν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παραδοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἀμαρτωλῶν καὶ σταυρωθῆναι, καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. Καὶ ἐμνήσθησαν τῶν ῥημάτων αὐτοῦ, καὶ ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδεκα καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς. Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία καὶ Ἰωάννα καὶ Μαρία Ἰακώβου καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς, αἱ ἔλεγον πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα. Καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. Ὁ δὲ Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν. * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ελε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα
το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι
κτιρωων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ
Επι πλει ον πλυννον με α πο της α νο μι ι
ας μθ και α πο της α μαρ τι ας μθ κα θα ρισον
με

Οτι την α νο μι αν μ ε γω γι νω σκω και
η α μαρ τι α μ ε νω πι ον μ ε στι δι α παν
τος

Σοι μο νω η η μαρ τον και το πο νη ρον ε
νω πι ον σ ε ποι οι η σα ο πως αν δι και ω
θης εν τοις λο γοις σ και νι κη σης εν τω κρι νε σθαι
σε

Ιδ ε γαρ εν α νο μι αις συ νε λη φθη και εν α
μαρ τι ι αις ε κισ ση σε με η μη τη ρ μ ε

Ιδου γαρ α λη θει αν η γα α πη σας τα α
δη λα και τα κρυ φια της σο φι ι ας σ ε δη λω σας
μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

Ιδ ε γ α ρ α λη η η η
θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι

ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι οι

Ὁ ἀ χορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προσωπον σϝ α πο των α
μαρτιων μη και πασαστας α νο μι ας μη εξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε
ος και πνευ μα ευ θες εγ και νι σον εν τοις εγ κα τοις

μη

Μη αποριψης με απο τω προσωπω σου και
το Πνευμα σου το αγιον μη αντανελης απε
μυ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σου και πνευματι ηγεμονικωστηριζον
με

Διδαξω ανωμους τας οδους σου και ασε
βεις επι σε επιστρεψουσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριας μου αγαλλιασεται η γλωσσα μου την
δικαιουνη σου

Κυριε τα χειλη μου ανοιξεις και το
στομα μου αναγγειλει την αινεσιν σου

Οτι ειη θελησασθουσι ανεδωκα αν
ο λοκαυτωματα ουκ ευδοκησεις

Ηυσι ατω Θεω πνευμα συντετριμμενον

καρδιαν συντετριμμένην και ταπεινωμένην
ο Θεός ουκ εξουδενώσει

Aγαθόν Κυριεντη ευδοκίασ
την Σιών και οικοδομηθη τα τειχη Ιερου
σαλημ

Tοτε ευδοκησεις θυσιαν δικαιοσυ
νης αναφοραν και ολοκαυτωματα

Tοτε ανοισιν επι το θυσιαστηριον
σμοσχος και ελεησον με ο Θεός

Τῆ Ἁγία καὶ Μεγάλη Τεσσαρακοστῇ μετὰ τὸν ν΄ ψαλμόν.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δοξα Πατρι και Υιυ ω και Α
γιω Πνεεεευμαααατι

Tης μετανοιασ ανοιξιξον μοι οπι
υλας ζωοδοοοοτα ορθριζει γαρ
το οοπνευμααμχ προς ναοον τον αγιι

ο ο ο ον σθ να ον φε ρων τσ σω ματος ο

ο ο λο ον ε σπι λω ω με ε ε ε νον αλλ ως

οι κτιρ μων κα α α θα α α α ρον ε ε ευ

σπλα αγ χνω σθ ε ε λε ε ε ε ει

Κ αι νυ υν και α α ει και εις τς αι ω νας

των αι αι ω ω ω ω νων α α μην

Τ ης σω τη ρι ι α α ας ευ θυ υ νον μοι οι

τρι ι βς θε ο ο το ο ο ο κε αισ χραι αις

γαρ κα τε ε ερ ρυ πω ω σα την ψυ υ χη η ην

α μα αρ τι ι ι ι αις ως ρα θυ μως τον βι

ον μθ ο ο ο λο ο εκ δα πα α νη η η η σας

ταις σαις πρε σβει αις ρυ υ υ σαι αι αι με

πα α α ση ης α κα θα αρ σι ι ι ι ι ας

Ἦχος Πα

Ε λε η σον με ο θε ος κατα το με

γα ε λε ος σθ και κατα το πλη θος των οικτιρ μων σθ

ε ξα λειψον το α νο ο μη μα α α α μθ

Τ α πλη η η η θη των πε πρα αγ με νω ων

μοι δει ει νων εν νο ω ω ων ο ο τα α α λα ας

τρε ε ε ε ε μω ω την φο βε ραν η με ρα α

αν της κρι ι σε ε ε ε ως αλ λα θα ρ ρων εις το

ε λε ος της ευ σπλα γχνι α ας σθ ως ο

Δα α α βι ι ιδ βο ο ω ω ω σοι ε λε η σον

με ο Θε ος κα τα το με ε γα σθ ε λε ο ο

ο ο ος

Σώσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τοῦ Τριωδίου.

ᾠδὴ α΄. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Υψώθης τὴν ἡμετέραν ἔκπτωσιν, ἐπανορθούμενος, ἐν τῷ ἀχράντῳ ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, τὴν ἐν ξύλῳ ἰώμενος, πανωλεθρίαν Δέσποτα, ὡς ἀγαθὸς καὶ παντοδύναμος.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἐν τάφῳ σωματικῶς, ἐν ἄδη δὲ μετὰ ψυχῆς ὡς Θεός· ἐν

Παραδείσω δὲ μετὰ ληστοῦ, καὶ ἐν θρόνῳ ὑπῆρχες Χριστέ, μετὰ Πατρὸς καὶ Πνεύματος, πάντα πληρῶν ὁ ἀπερίγραπτος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀσπόρως τῷ τοῦ Πατρὸς βουλήματι, ἐκ θείου Πνεύματος, τὸν τοῦ Θεοῦ συνείληφας Υἱόν, καὶ σαρκὶ ἀπεκύησας, τὸν ἐκ Πατρὸς ἀμήτορα, καὶ δι' ἡμᾶς ἐκ σοῦ ἀπάτορα.

Ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου, οὔ ἢ ἀκροστιχὶς
ἐν τοῖς Θεοτοκίοις· Γεωργίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Παραβολαῖς ἐμβιβάζων πάντας Χριστός, πρὸς βίου διόρθωσιν, τὸν Τελώνην ἀνυψοῖ, ἐκ τῆς ταπεινώσεως δεικνύς, Φαρισαῖον τῇ ἐπάρσει ταπεινούμενον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐκ ταπεινώσεως γέρας ὑψοποιόν, ἐκ δὲ τῆς ἐπάρσεως, πτώμα βλέπων χαλεπόν, τοῦ Τελώνου ζήλου τὰ καλά, καὶ τὴν φαρισαϊκὴν, κακίαν μίσησον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἐξ ἀπονοίας κενοῦται πᾶν ἀγαθόν, ἐκ δὲ ταπεινώσεως, καθαιρεῖται πᾶν κακόν· ἦν περ ἀσπασώμεθα πιστοί, βδελυττόμενοι σαφῶς, τρόπον κενόδοξον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸ ταπεινόφρονας εἶναι τοὺς ἑαυτοῦ, μαθητὰς βουλόμενος, ὁ τῶν πάντων Βασιλεύς, παραινῶν ἐδίδασκε ζηλοῦν, τὸν Τελώνου στεναγμόν, καὶ τὴν ταπείνωσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης στενάζω, καὶ ὀδυρμοῖς ἀσιγήτοις Κύριε, νῦν προσέρχομαι τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ, οἴκτειρον καμέ, ταπεινώσει τὴν ζωὴν, νῦν διεξάγοντα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Γνώμην, βουλήν, προσδοκίαν, σῶμα, ψυχὴν, καὶ τὸ πνεῦμα, Δέσποινα, ἀνατίθηναι πρὸς σέ· δυσχερῶν ἐχθρῶν καὶ πειρασμῶν, καὶ μελλούσης ἀπειλῆς, ῥῦσαι καὶ σῶσόν με.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Ἀναστάσιμος.

Ἦχος δ'. Ὁ εἰρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἢ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Τὸ ξύλον τὸ τῆς ζωῆς, ἢ νοητὴ καὶ ἀληθὴς Ἄμπελος, ἐπὶ Σταυροῦ

κρέμαται, πᾶσιν ἀμβροσίαν πηγάζουσα.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγία ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ὡς μέγας ὡς φοβερός, ὡς τοῦ ἄδου καθελῶν φρύαγμα, καὶ ὡς Θεὸς ἀφθαρτος, νῦν σωματικῶς ἐξεγήγερται.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σὺ μόνη τοῖς ἐπὶ γῆς, τῶν ὑπὲρ φύσιν ἀγαθῶν πρόξενος, Μήτηρ Θεοῦ γέγονας· ὅθεν σοι τὸ Χαῖρε προσάγομεν.

Τοῦ Τριωδίου. Ὡδὴ γ΄.

Ἦχος πλ. β΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀπὸ κοπρίας καὶ παθῶν, ταπεινὸς ἀνυψοῦται, ἀρετῶν ἀπὸ ὕψους, καταπίπτει δὲ δεινῶς, ὑψηλοκάρδιος πᾶς· οὗ τὸν τρόπον, τῆς κακίας φύγωμεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Κενοδοξία ἐκκενοῖ, πλοῦτον δικαιοσύνης· τῶν παθῶν δὲ σκορπίζει, ἢ ταπεινώσεις πληθύν· ἦν μιμουμένους ἡμᾶς, τῆς μερίδος, δεῖξον τοῦ Τελώνου, Σωτήρ.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὡς ὁ Τελώνης καὶ ἡμεῖς, τύπτοντες εἰς τὸ στῆθος, κατανύξει βοῶμεν· Ἰλάσθητι ὁ Θεός, ἡμῖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς, ὅπως τούτου, λάβωμεν τὴν ἄφεσιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Πρὸς ζῆλον ἔλθωμεν πιστοί, κατορθοῦντες τὸ πρᾶον, ταπεινώσει συζῶντες, ἐκ καρδίας στεναγμῶ, κλαυθμῶ τε καὶ προσευχῆ, ὅπως σχῶμεν, ἐκ Θεοῦ συγχώρησιν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἀποβαλλώμεθα πιστοί, τὸν ὑπέρογκον κόμπον, ἀπόνοιαν δεινὴν τε, καὶ τῦφον τὸν βδελυκτόν, καὶ τὴν κακίστην Θεῷ Φαρισαίου, ἀπρεπῆ ὠμότητα.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν σοὶ τῇ μόνη προσφυγῇ, πεποιθὼς μὴ ἐκπέσω, τῆς καλῆς προσδοκίας, ἀλλὰ τύχοιμι τῆς σῆς, ἐπικουρίας Ἀγνή, πάσης βλάβης δυσχερῶν ρυόμενος.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

*** * ***

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ρύστης μου, ἀπὸ τοῦ τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ

τῶν δεσμῶν τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ἄδου συνέτριψε, *καὶ ὡς Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου καὶ πύλας τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα, καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα, καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐὰ ἐλευθερώσαντα, ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς· Αὐτὸς γὰρ ὡς μόνος κραταιὸς Θεὸς *καὶ Δεσπότης, ἀνέστη τριήμερος.

Καθίσματα τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ταπείνωσις ὕψωσε, κατησχυμμένον κακοῖς, Τελώνην στυγνάσαντα, καὶ τό· Ἰλάσθητι, τῷ Κτίστη βοήσαντα· ἔπαρσις δὲ καθεῖλεν, ἀπὸ δικαιοσύνης, δειλαῖον Φαρισαῖον, μεγαλορῶρημονοῦντα· ζηλώσωμεν διὸ τὰ καλὰ, κακῶν ἀπεχόμενοι.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ταπείνωσις ὕψωσε, πάλαι Τελώνην κλαυθμῷ βοήσαντα· Ἰλάσθητι, καὶ ἐδικαίωσεν. Αὐτὸν μιμησώμεθα, ἅπαντες οἱ εἰς βάθος, τῶν κακῶν ἐμπεσόντες· κράζωμεν τῷ Σωτῆρι, ἀπὸ βάθους καρδίας· Ἠμάρτομεν, ἰλάσθητι, μόνε φιλάνθρωπε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ δέξαι Δέσποινα τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, καὶ ταύτας προσάγαγε, τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ, Κυρία Πανάμωμε· λῦσον τὰς περιστάσεις, τῶν εἰς σὲ προστρεχόντων· σύντριψον μηχανίας, καὶ κατάβαλε θράσος, τῶν ὀπλιζομένων ἀθέων, κατὰ τῶν δούλων σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ, ΟΙΚΟΣ, ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Φαρισαίου φύγωμεν ὑψηγορίαν, καὶ Τελώνου μάθωμεν, τὸ ταπεινὸν ἐν στεναγμοῖς, πρὸς τὸν Σωτῆρα κραυγάζοντες· * Ἰλαθι μόνε ἡμῖν εὐδιάλλαχτε.

Ἔτερον. Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Στεναγμοὺς προσοίσωμεν, τελωνικοὺς τῷ Κυρίῳ, καὶ αὐτῷ προσπέσωμεν, ἁμαρτωλοὶ ὡς Δεσπότη, θέλει γὰρ τὴν σωτηρίαν πάντων ἀνθρώπων, ἄφεςιν παρέχει πᾶσι μετανοοῦσι, δι' ἡμᾶς γὰρ ἐσαρκώθη, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Ὁ Οἶκος.

Ἐαυτοὺς ἀδελφοὶ ἅπαντες ταπεινώσωμεν, στεναγμοῖς καὶ

ὀδυρμοῖς τύψωμεν τὴν συνείδησιν· ἵνα ἐν τῇ κρίσει τότε τῇ αἰωνία, ἐκεῖ ὀφθῶμεν πιστοὶ ἀνεύθυνοι, τυχόντες ἀφέσεως· ἐκεῖ γὰρ ἐστὶν ὄντως ἡ ἄνεσις, ἣν ἰδεῖν ἡμᾶς νῦν ἴκετεύωμεν, ἐκεῖ ὀδύνη ἀπέδρα λύπη καὶ οἱ ἐκ βάθους στεναγμοί, ἐν τῇ Ἐδέμ τῇ θαυμαστῇ· ἧς ὁ Χριστὸς δημιουργός, * Θεὸς ὑπάρχων Πατρὶ συνάναρχος.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχ. Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθηκότα,
Τιμᾶ Θεὸς ζώντων σε καὶ τεθηκότων.

Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχ. Ἦν Εὐστάθιος μέχρις ἦν ζῶν καὶ πνέων,
Θεοῦ κατ' ἐχθρῶν εὐσταθὲς μάλα πνέων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμάστριδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ τέθηκας ὁ Σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ Ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ καὶ θανὼν Ζαχαρία,
Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, πρώτη Κυριακῇ τοῦ Τριωδίου, τῆς τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ παραβολῆς μνεῖαν ποιούμεθα.

Στίχ. Φαρισαῖζων, Ἱεροῦ μακρὰν γίνου,
Χριστὸς γὰρ ἔνδον, ᾧ ταπεινοῦς δεκτέον.

Ἄλλοι εἰς τὸ Τριώδιον.

Ὁ δημιουργὸς τῶν ἄνω καὶ τῶν κάτω,
Τρισάγιον μὲν ὕμνον ἐκ τῶν Ἀγγέλων,
Τριώδιον δὲ καὶ παρ' ἀνθρώπων δέχου.

Ταῖς τῶν Ἁγίων πάντων, μεγαλουργῶν σου πρεσβείαις, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Κυριακῶν Τελώνου-Φαρισαίου καὶ Τυρινῆς
(ἐὰν ἀπεδόθη ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς)
καὶ τοῦ Σαββάτου πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἦχος ♩ Δι-Θ

ὠδὴ α'

Ως ἐν ἡπειρωπέζευσας ὁ Ἰσραηλ ἐν
ἀβυσσῶι χνεσίτον διώκτην Φαράω καθο
ρων ποντοῦ μενον Θεῶ ἐπι νικίον ὠδήν ε
βοάα σωω με ἐν Δ

ὠδὴ γ'

Ουκ ἐστὶν Ἄγιος ὡς σὺ Κύριε ὁ Θε
ός μου ὁ ὑψώσας τὸ κεράτων πίστων σου ἀγαθε
καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πετρατῆς ὁμολο
για ἄσασ Δ

ὠδὴ δ'

Χριστός μου δυναμὶς Θεός καὶ Κύριος ἡ σε
πτῆ ἐκκλησία θεοπρεπὴς μελπεία νακρά
ζουσα ἐκδιὰ νοίας καθάρσας ἐν Κυ
ρίῳ ἐορταζουσα Δ

ὠδὴ ε΄

Τω θειω φεγγει σου αγαθε τας των ορθρι
ζον των σοι ψυχας ποθωκα τα αυγα σου δε ομαι σε
ει δε ναι λογε θεου τον οντως θεον εκζοφου
των πταισμα των ανακαλου με ενον

ὠδὴ ς΄

Του βιου την θαλασσαν υψου μενην καθορων
των πειρασμων τω κλυδωνι τω ευδιωλι
μενι σου προσδραμων βοω σοι αναγαγε εκ φθο
ραστην ζωην μου πολυελεεε

ὠδὴ ζ΄

Δροσοβολον μετην καμινον ειργασατο Αγ
γελοστοις οσι οισ παισι τους Χαλδαιους δεκατα φλεγον
προσταγμα θεου τον τυραννον επεισε βοαν ευ
λογητος ει ο θεος ο των πατερων ημων

ὠδὴ η΄

Στιχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,

ὕμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αυτον εις τας αιωνας

Ε κ φλο γος τοις ο σι ι ι οισ δρο σο ον ε πη γα
 σας και δι και ου θυ σι ι ι αν υ δα α τι εφ
 λε ξας α παν τα γαρ δρας Χρι στε μο νω τω βου λε σθαι
 σε υ πε ρυ ψου μεν εις παν τας τους αι ω ω να α
 α α

Ὁ διάκονος: Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Η ΩΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Στιχ. α'. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον ^Δ καὶ ἠγαλλίασε τὸ

πνευμά μου ^Δ ε πι τω Θε ω τω ω Σω τη ρι μᾶ ^ε

Τ ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρῶ βιμ ^Δ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ ^Δ την α

δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κᾶ σαν ^ε την

ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

με εν ^ε

Στιχ. β'. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ ^Δ

ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν ^Δ μα κα ρι ^χ ς σι με πα σαι αι Αι

γε νε αι ^ε

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. γ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα
 Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ
 εις γε νε αν και γε νε
 αν τοις φο βσ με νοις Αυτον

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α
 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κσ σαν την
 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο
 με εν

Στιχ. δ. Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν
 ὑπερηφάνους
 δι α νοι α καρ δι ας αυτων

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρσ βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. ε'. Καθείλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς

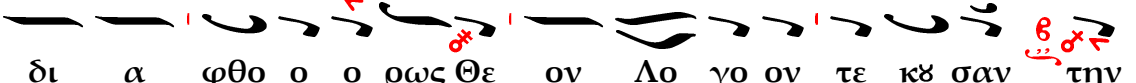
πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν

 και πλ τς τας ε ξα πε

 στειλε κενος

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

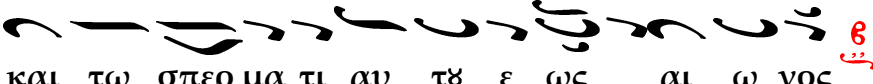

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

 με εν

Στιχ. ς'. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους,

καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν,

 τω Α βρα αμ

 και τω σπερμα τι αυ τς ε ως αι ω νος

T ην τι μι ω τε ε ραν των Χε ρς βιμ και

 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα φειμ την α

 δι α φθο ο ο ρως Θε ον Λο γο ον τε κς σαν την

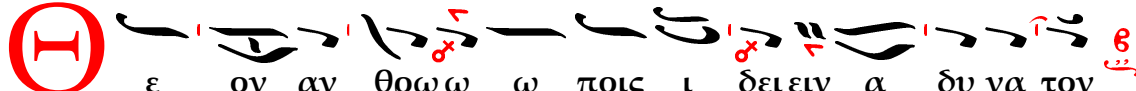

 ο ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο ο

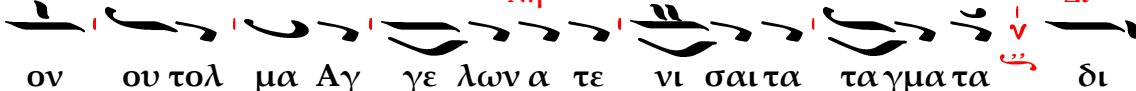

 με εν

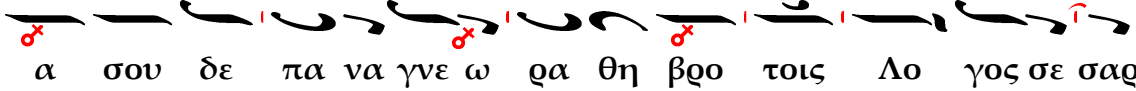
ὠδὴ θ'

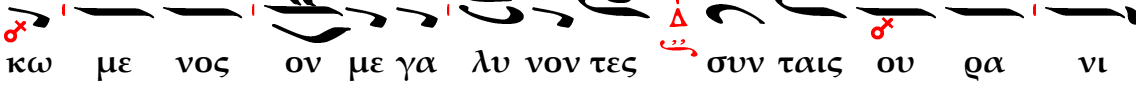
Η ε ον αν θρω ω ω ποις ι δειειν α δυ να τον

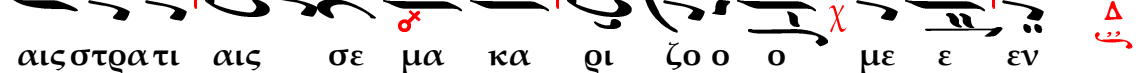
 ον ου τολ μα Αγ γε λων α τε νι σαι τα τα γμα τα δι

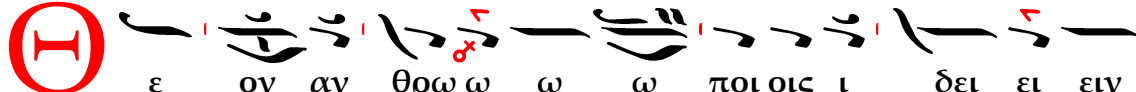
 α σου δε πα να γνε ω ρα θη βρο τοις Λο γος σε σα ρ

 κω με νος ον με γα λυ νο ντες συν ταις ου ρα νι

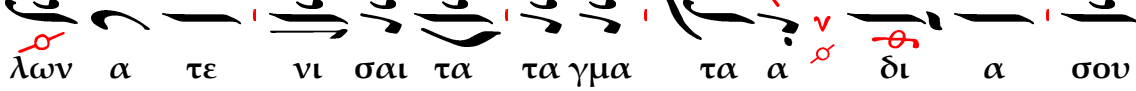
 αι στρα τι αις σε μα κα ρι ζο ο ο με ε εν

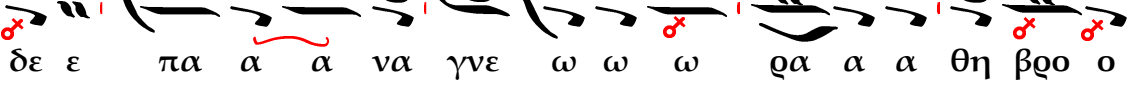
Η ε ον αν θρω ω ω ω ποι ο ις ι δει ει ει ν

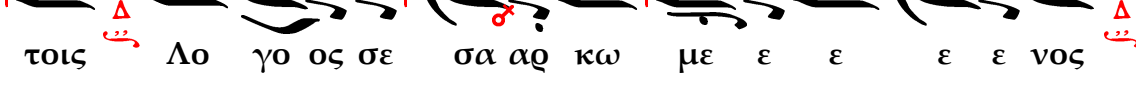
 α α δυ να α το ον ον ου τολ μα α αγ γε ε ε

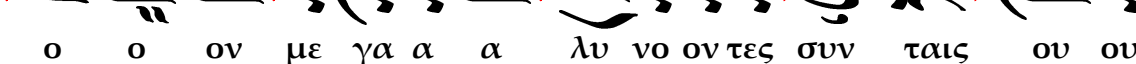
 λων α τε νι σαι τα τα γμα τα α δι α σου

 δε ε πα α α να γνε ω ω ω ρα α α θη βρο ο

 τοις Λο γο ος σε σα αρ κω με ε ε ε ε νος

 ο ο ον με γα α α λυ νο ο ντες συν ταις ου ου

ου ρα νι ι ι ι ι αϊς στρα τι αϊς σε μα
κα α ρι ι ζο με ε εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις.
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίς)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τϛ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Δ'.

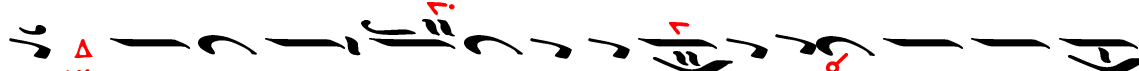

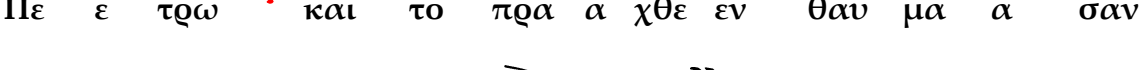
Ἦχος Βου-Θ

T αϊς α ρε ται αϊς α στρα α ψαν τες ι δω

μεν ε ε πι στα αν τας εν ζω η φο ο ρω

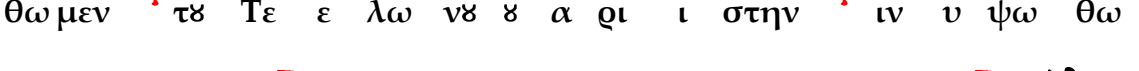
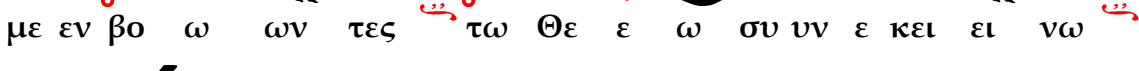
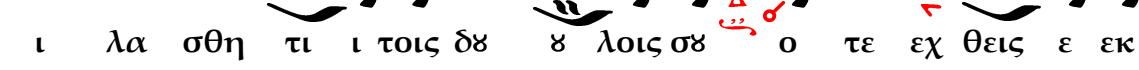

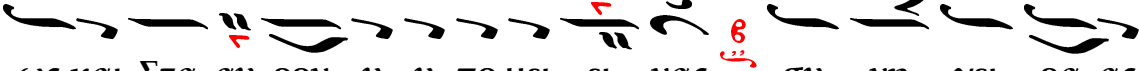
μνη η μα τι αν δρας εν α α στρα πτϛ ϛ σαις ε

σθη σε σι Μυ υ ρο φο ο ροις κλι νϛ σαις εις γην

 ο ο ο ψιν τϑ ου ρα α νϑ ϑ δε σπο ο ζον

 τος ε γερ σιν δι ι δαχθω ω μεν και προς ζω η

 η η η ην εν μνη μει ω δρα μω μεν συ υν τω

 Πε ε τρω και το πρα α χθε εν θαυ μα α σαν

 τες μει νωμεν Χρι στον βλε ε ε ψαι

Τοῦ Τριωδίου.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν. Ἦχος Δι-ϑ.

Υψη γο ρι ι αν φυ υ γω μεν Φα ρι ι

 σαι ϑ ϑ κα κι ι στην τα πει νω σι ιν δε μα α

 θω μεν τϑ Τε ε λω νϑ ϑ α ρι ι στην ιν υ ψω θω

 με εν βο ω ων τες τω Θε ε ω συ υν ε κει ει νω

 ι λα σθη τι ι τοις δϑ ϑ λοις σϑ ο τε εχ θεις ε εκ

 Παρθε ε νϑ Χρι στε Σω τη η η η η η ε κϑ σι

 ως και Στα αυ ρον υ υ πο μει ει νας συ νη γει ρα ας

 τον κο ο σμονϑ θε ι ι κη δυ υ ναστει ει α

Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οποι η τη ης της κτι ι σε ως και Θε ε

ος τωων α πα α ντων σαρκα βρο τει αν ε ε λα

βεν εξ α α χρα ντ8 γαστρο ος σ8 πα νυ μνη τε

Θε ε ο το ο κε και φθα α ρει σα αν μ8 φυ υ σιν

ο λην α νε και ν8 ρ8 γη σε πα λιν ως προ ο

τ8 το ο κ8 κα τα λι πω ω ω ω ν με τα το

κον ο θεν πι στει ει σε πα α ντες α νευ φη μ8

8 ντες κρα α ζο μεν χαι ρε κο σμ8 8 η δο ο

ξα

Εἰς τοὺς Αἰῶνες.

Ἦχος 4 Πα φ

Π α σα πνο ο η αι νε σα τω ω το ον Κυ υ

υ ρι ι ι ον αι νει τε τον Κυ ρι ι ον εκ

τω ω ων ου ου ρα α α νων αι νει ει τε α

α αυ το ον εν τοις υ ψι ι ι στοις σοι προ ε ε

πει υ μνοος τω Θε ε ε ω ω

A ι νει ει ει τε α αυ τον πα αν τες οι A

α αγ γε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε
α αυ τον πασαι αι δυ να α α μει εις α α αυ
του σοι προ ε επει υ μνος τω Θε ε ω ω

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Του ποιησαι εν αυ τοις κρι μα εγγ ρα πτον
δοξα αυ τη εσται πασι τοις ο σι οις αυτου

Οσταυ ρον υ πο μει νας και θα να τον και α να
στας εκ των νε κρων παν το δυ να με Κυ ρι ε δοξα
ζο μεν σου την α να στασιν

Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οις αυ
του αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι
της δυ να με ως αυ του

Εν τω Σταυ ρω σου Χρι στε της αρχαι αι ας κα τα
ρας η λευ θε ρωσας η μας και εν τω θα να τω σου
τον την φυ σιν η μων τυ ραν νη σαν τα δι α βο
λον κα τηρ γησας εν δε τη ε γερ σει σου χα ρας τα

πα
αν
τα
ε
πληρωσας
δι
ο
βο
ω
με
εν
σοι
ο

α
να
στας
εκτων
νε
κρων
Κυ
ρι
ε
δο
ξασοι

Αι
νει
τε
αυ
τον
ε
πι
ταις
δυ
να
στει
αις

αυ
του
αι
νει
τε
αυ
τον
κα
τα
το
πλη
θος

της
με
γα
λω
συ
νης
αυ
του

Τω
σω
Σταυρω
Χρι
στε
Σω
τηρ
ο
δη
γησον
η
μας

ε
πι
ι
την
α
λη
θει
αν
σου
και
ρυ
υ
σαι
η
μας
των

πα
γι
δων
του
εχ
θρου
ο
α
να
στας
εκτων
νε
κρων
α

να
στησον
η
μας
πε
σον
τας
τη
α
μαρ
τι
ι
α
εκ

τει
νας
την
χει
ρα
σου
φι
λα
ανθρωπε
Κυ
ρι
ε
τη
πρε

σβει
ατων
Α
γι
ων
σου

Αι
νει
τε
αυ
τον
εν
η
χω
σαλ
πιγγος
αι

νει
τε
αυ
τον
εν
ψα
λτη
ρι
ω
και
κι
θα
ρα

Των
πα
τρι
κων
σου
κολ
πων
μη
χω
ρισθεις
μο
νο
γε

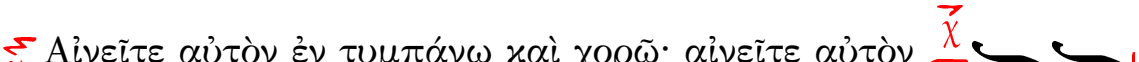
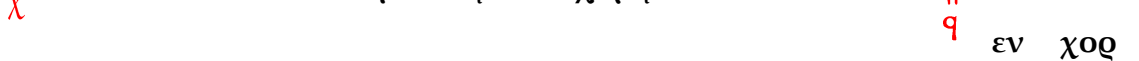
νε
ες
Λο
γε
του
Θε
ου
ηλ
θες
ε
πι
γης
δι
α
φι

λαν
θρω
πι
αν
αν
θρω
πος
γε
νο
με
νος
α
τρε
ε
πτως

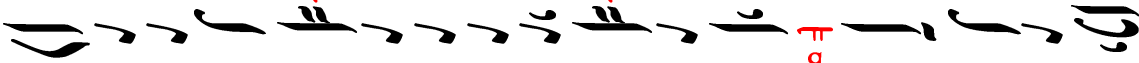
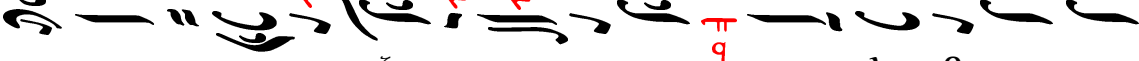

 και Σταυρον και θανατον υπεμεινας σαρκι ο α

 παθησθη θεοτητα ναστας δε εκ νεκρων αθα

 νασι αν παρεσχεστω γενειτων ανθρωπων ως

 μονος παντοδυναμος

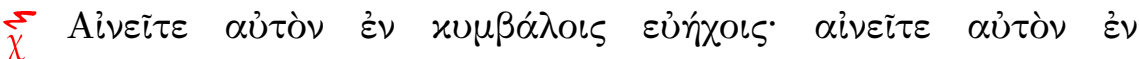
Και του Τριωδίου, ιδιόμελα δ'.

Ἦχος ♯ Πα ρ

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτὸν

 ἐν χορῷ

 δαιαιαις καιαιορ γαααανω

Mη προσευξώμεθα φαρισαϊκῶς ἀ

 δεελφοι ογαρ υψωνεαυτον ταπειεινω

 θηηηηησεεεεται ταπεινωθωμενεναν

 τιοντθεσδεελωνιικως διαναησει

 ασκρααααζοοοοντες ιλασθητιη

 μιν οθεος τοις αμααααρτωωωωλοις

 Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν

κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ

 πασαπνοηαινεσααα

 τωτον Κυριιιον

Φ α ρι σαι ος κε νο δο ξι α νι κο με ε νος
 και τε λω νησ τη με τα νοι οι οι οι α α κλι νο ο ο
 με ε ε νο ος προ σηλ θον σοι τω μο ο ο
 νω ω δε σπο ο ο ο τη αλλ ο μεν καυχη σα με ε
 νος ε στε ρη η θη των α γα α θων ο δε μη φθε γξα
 με νος η ξι ω θη η των δω ω ω ω ρε ε ε
 ε ων εν τς ς τοις τοι οις στε να αγ μοις στη ρι ξον με
 Χρι στε ο Θε ος ω ως φι λα α α αν θρω ω ω ω πος

Ἦχος ἰζ' Γα ϕ

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μη υ ψω
 θη τω η χει ρ ος μη ε πι λα θη των πε νη η η των
 ος ς εις τε ε ε λο ος

Τ ου τε λω νς και τς φα ρι σαι ς το δι α α
 α φο ρον ε πι γν ς ς ς σα α ψυ χη η
 η μη ς τς μεν μι σησον την υ πε ρη φα α νον
 φω ω νη ν τς δε ζη λω ω σον την ευ κα τα νυ υ κτο ο ο ν

ε ε ε ε ευ χη ην και βο ο η η η η σον

ο Θε ε ος ι λα α α α σθη τι μοι οι τω α α

μαρ τω ω λω και ε λε ε ε ε η σο ο ον με ε

Ε ξο μο λο γη σο μαι σοι Κυ ρι ε εν

ο ληκαρ δι α μθ δι η γη σομαι παν τα ταθau

μα α α σι α α α σθ θ

Τ ου φα ρι σαι ου την με γα λουχον φω ω νη ην

πι στοι οι μι ι ση η σω ω ω με εν τθ δε τε

λω ω ω ω ω νθ την ευ κα τα α νυ υ υ υ κτον

ευ χην ζη η λω ω σω ω ω ω μεν μη τα α υ ψη

λα α α φρο ο νθ θ θν τες αλλ ε αυ τθς τα

α α πει ει νθ θ θν τες εν κα τα νυ ξει ει κρα α α ξω

ω ω ω ω με εν ο Θε ος ι λα σθη τι

ι ταις α μαρ τι ι ι ι αι αι η η μων

Τῆ Κυριακῇ Τελώνου κ' Φαρισαίου, εἰς τοὺς αἶνους. Δόξα.

Ἦχος πλ' Νη ς

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω

Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Τ αις εξ ε ε ε ερ γων κα αυ χη σε σι

Φα ρι σαι ον δι και ου ντα ε α αυ τον κα

τε ε κρι νας Κυ υ υ υ υ υ υ ρι ι ι ι

ε Κυ υ ρι ι ι ε και Τε λω ω ω ω ω

νην με τρι ο πα θη η η η σα α α α ντα

Πα και στε να α αγ μοις ι λα σμο ο ο ο ο

ο ον αι τς ς ς ς αι τς ς ς ς με νον ε

δι ι και αι αι αι αι ω ω ω ω σας ου γαρ προ

ο σι ε ε σαι τς υ ψη λο ο ο φρο νας λο ο

γι ι ι σμ ς και τας συν τε τριμ με νας κα αρ δι

ι ι ας ουκ ε ε ε ε ξθ θε ε νει εις δι

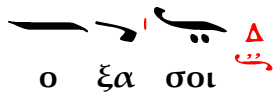
ο ο ο ο ο και η η μεις σοι οι προ ο ο σπι

ι πτω ω ω μεν εν τα πει νω ω ω ω ω ω
 σει τω πα θο ο ο ο ο ον τι δι ι ι ι ι
 η η η η μας πα ρα α α α σχη τη ην α α
 α α α α α φε ε λε ε την α α φε ε ε
 σιν και το με ε γα ε ε ε ε ε λε ε
 ος

Καὶ νῦν.

Ἦχος Δι-Θ

περ ευ λο γη με ε νη υ παρχεις θε ο
 το κε Παρ θε ε ε νε δια γαρ τσ εκ σθ
 σαρκω θε εν τος ο α δησηχ μα λω τι ζαι ο Α
 δαμ α να κε κληται η κα τα ρα νε νε ε κρω
 ται η Ευ α η λευ θε ρω ται ο θα να τος τε
 θα να α τω ται και η μεις ε ζω ο ποι η θη μεν δι
 ο α νυ μνην τες βο ω ω μεν ευ λο γη τος Χρι
 σος ο Θε ος η μων ο ου τως ευ δο κη σας δο ο

ο ξα σοι

* * *

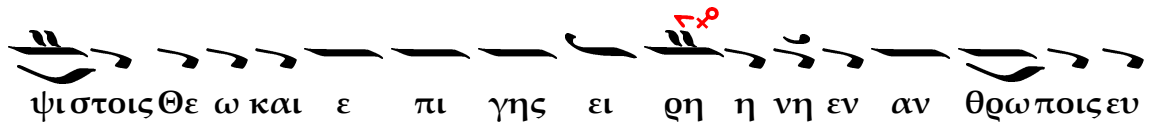
Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

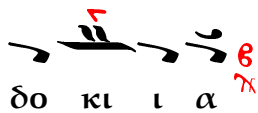
Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Βου

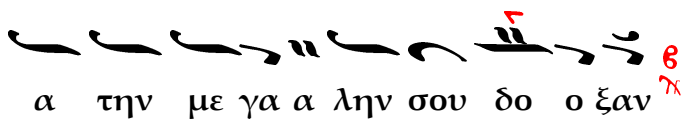

ο ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ

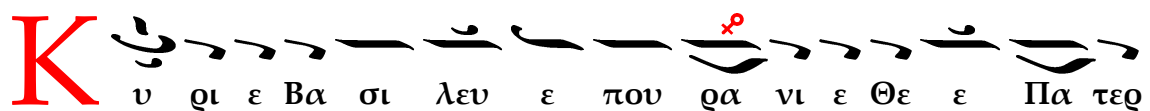

πιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ

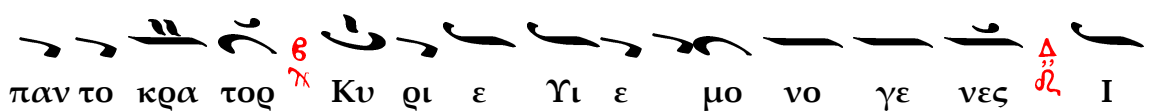
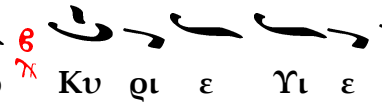

δο κι ι α

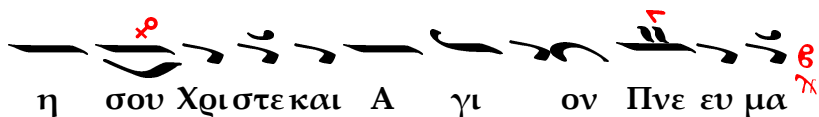

μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε προ σκυ

νου μεν σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

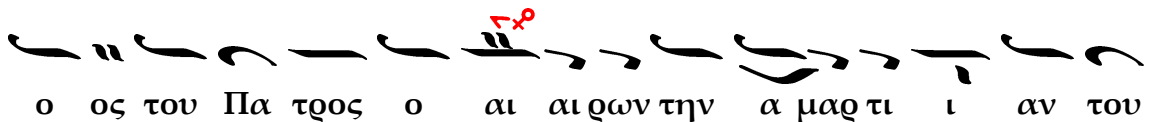

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

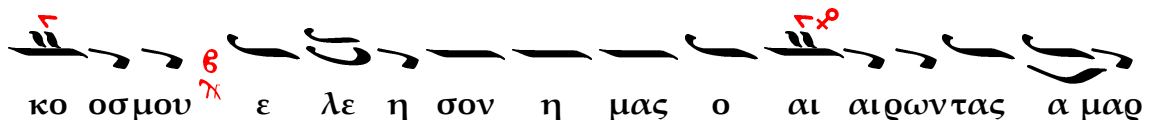
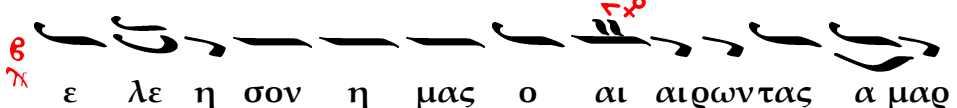

υ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε Πα τερ

παντο κρα τορ Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες Ι

η σου Χριστε και Α γι ον Πνε ευ μα

υ ρι ε ο Θε ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρτι ι αν του

κο οσμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ

τι ι ας του κο οσμου

Προ σδε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη με
νος εκ δε ξι ω ων του Πα τρος και ε λε η σον η μα

ας

Οτι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει μονος Κυ
ρι ος Ι η σους Χρι στος εις δο ο ξαν Θε ου Πα τρος α

μη ην

Καθ ε κα στην η με ραν ευ λο γη σω Σε και αι
νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον αι ω να και εις

τον αι ω να του αι ω ω νος

Κα τα ξι ι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα
τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη ναι η μα ας

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε ε
ρων η μων και αι νε το ον και δε δο ξα σμε ε νον το
ο νο μα σου εις τους αι ω νας α μη ην

Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας

κα θα περηλ πι σαμεν ε πι σε ε

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον με τα

δι και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ι ε ε

λε η σο ον με ι α σαι την ψυ χη ην μου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ει ο

θε ο ο σμου

Οτι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω

τι σου ο ψο με θα φως

Πα ρα τεινον το ε λε ο ος σου τοις γι νω

σκου σι ι σε

Αγι ος ο Θε ος Α γι ος Ι σχυ ρος Α γι

ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας (τρεις)

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω ^Δ και α γι ω Πνευ μα
τι ^ε_χ

Κ αι νυν και α ει ^Δ και εις τους αι ω νας των αι
ω νων α μη ην ^ε_χ

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μα ας ^ε_χ

Ἀσματικόν.

Α ^{Βε} α γι ο ος ο Θε ε ε ο ος ^Δ Α α γι
ο ος Ι ^{Δι} σχυ υ υ ρο ος ^Δ Α α γι ι ος Α α θα α
α α να α α α τος ^{Βε} ε ε λε η σο ον η η μα α
α α ας ^ε_χ

Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Σ ^{Βε} η με ρον σω τη ρι α τω κο σμω γε γο νεν ^Δ
α σω μεν τω α να σταν τι εκ τα α φου και αρ χη γω της
ζω ης ημων ^ε_χ κα θε λων γαρ τω θα να α τω τον θα
να τον το νι κος ε δω κεν η μι ιν και το με γα ε λε
ο ο ο ο ος ^ε_χ

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος ᾠδὴ Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἀντίφωνον Α΄. Ἦχος β΄. Ψαλμὸς ρβ΄ (102).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β΄. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ρμε' (145).

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεὸς Ἰακώβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν Θεὸν αὐτοῦ.

Σ ω σον η μας Υι ε ε Θε ου ο α να
ζας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Τὸν ποιήσαντα τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Στίχ. δ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να

σας εκ νε κρων ψαλλον τας σοι αλ λη λυ ρ ι α

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει και εις τες αι ω νας των αι ω

νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α

θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι

α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι

εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ

θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας

σταν ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να

τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α

α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και

τῶ Ἀ γι ῶ Πνε υ μα τι ἑ σω σον ἡ μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...
Ἀντίφωνον Γ'. Ψαλμὸς ριζ' (117).

Ἦχος Δι-Θ

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γερ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Στίχ. β'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ

ται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω

ρου μενος τω κοσμωτο μεγα ελεος Δ

Στίχ. γ'. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Tο φαιδρον της Α να στα σεως κη ρυγμαεκ του Αγ

γελου μαθουσαι αι του Κυ ρι ου μαθη τρι αι ε και

την προ γο νι κην α πο φα σιν α πορ ρι ι ψα σαι

τοις Α πο στο λοις κω χω με ναι ε λε γον ε ε σκυ λευ

ται ο θανατος η γεθη Χριστος ο Θεος δω

ρου μενος τω κοσμω Δ το μεγα ε λε ο ο

Δ
ος

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εισοδικόν. ᾠχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

ᾠχος Δ Δι-θ

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ σπε ε σω ω

μεν Χρι στω ω ω ω ω 7 σω σον η μα ας Υι ε ε

Θε ου Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω

7
ων Δ

ὁ β' χορός:

Ψαλλον ταςσοι αλλη λη λυ ς ι α

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος Δι' ς

Το φαι δρον της Α να στα σε ως κη ρυ γμα εκ του Αγ
γε λου μα θουσαι αι του Κυ ρι ου μα θη τρι αι και
την προ γο νι κην α πο φα σιν α πο ρι ι ψασαι
τοις Α πο στο λοις καυ χω με ναι ε λε γον ε σκυ λευ
ται ο θα να τος η γε ρ θη Χρι στος ο Θε ος δω
ρου με νος τω κο σμω το με γα ε λε ος

Εἶτα τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Ἦχος Γα ρ

Αγι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ
γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
τε η μιν

Κοντάκιον τῆς Κυριακῆς Τελώνου-Φαρισαίου.

(φάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἐπεφάνης σήμερον. Ἦχος $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ Βου ξ

Φ α ρι σαι δ φυ γω μεν π υ ψη γο ρι ι ι
 ι ι αν θ και Τε λω ν δ μα θω μεν π το τα πει νον
 εν στε ναγ μοις Δ προς τον Σω τη ρα κραυ γα ζον τες ν ι
 λα θι μο νε Δ η μι ιν ευ δι α αλλα α κτε ν

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος $\frac{\Delta}{\rho\lambda}$ Δι θ

A α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α
 α γι ι ος α θα α να τος θ ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας Δ

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
 ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος Δ α α γι
 ι ος α θα α να τος θ ε λε ε ε η σο ο
 ον η μα ας Δ

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι ^Δ

K αι νυν και αι και εις τους αι ω ναστωναι ω

νων α μην ^Δ

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ον η μα ας ^Δ

Δ υ να α α μιν ^Δ Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας ^Δ

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ.

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος ^Δ

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α ιε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Ἔτερον ὑπό Γεωργίου Κρητός († 1816)

Ἦχος Δι-θ

N ε ε ε ε Δυ υ να α α μιν

A α α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ι ο ο

ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ος

A α α α α α α α α α α α

α α α α α α γι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι α α α α α γι ο ο

ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ο ο ος

A α α α α α γι ο ο ο ο ος α

θα α α α α α α α α α α α α α α θα

α να α α τος

E λε ε ε ε λε ε ε η σον η μα α α

α α α α α α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακῆς ΛΓ' ἐβδομάδος ἐπιστολῶν.

Προκείμενον καὶ ἀλληλουΐα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος δ'.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

(Ψαλμὸς ργ').

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος ᾠδῆς Βου

Ως ἐμεγαλύνθησ σου Κύριε

ἐπανόρθωσ σου σοφία ἐποίησας

Ἐυλογεῖ ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον

Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα

Ως ἐμεγαλύνθησ σου Κύριε

ἐπανόρθωσ σου σοφία ἐποίησας

Ἦ ἡ ἡδοξία Κυρίου εἰς τὰς αἰῶνας

ἐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ

Ως ἐμεγαλύνθησ σου Κύριε

ἐπανόρθωσ σου σοφία ἐποίησας ἀ ἀ ἀ ἀ ἀ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης·

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

(Β' Τιμ. γ' 10-15)

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα· καὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν

Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστώθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἐκ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἄλληλούϊα (γ). ᾠχος δ'. (Ψαλμὸς μδ').

ᾠχος Δι

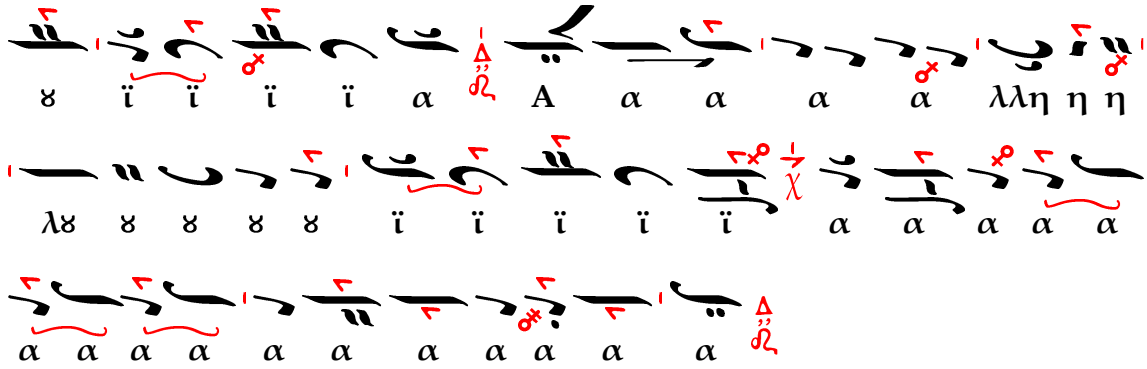
A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Χ Πε ρι ζω σαι την ρομ φαι αν σϑ ε πι τον μη
 ρον σϑ δυ να τε τη ω ραι ο τη τι σϑ και τω
 κα α α αλ λει ει ει ει σϑ

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ
 ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α A α α α α λλη η η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ϑ ι̇ ι̇ ι̇ ι̇ α

Χ Εν τει νον και κα τευ ο δϑ και βα σι λευ ε
 ε νε κεν α λη θει ας και ρα ο τη τος και δι
 και αι ο συ υ υ υ νης

A λλη η λϑ ι̇ ι̇ α A λλη η λϑ ϑ

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

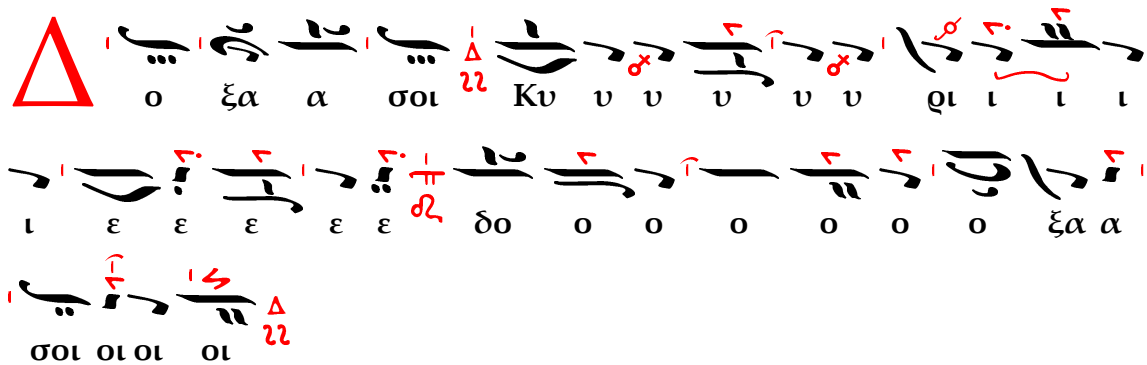
Κυριακῆς ΙΓ' Λουκᾶ

(παραβολὴ τελώνου καὶ φαρισαίου)

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶ (ιη' 10-14).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· Ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμι ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. Καὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· Ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. Λέγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

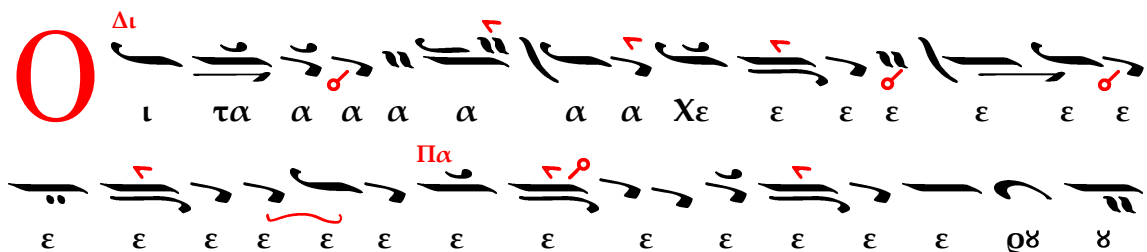
Ἦχος ἰ' Δι

ΧΕΡΟΥΒΙΚΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ ΠΕΤΡΟΥ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΥ

Τῆς Τετάρτης.

Ἦχος Δι

8 8 8 8 βι ιμ ^{Κε} μυ υ υ στι ι ι ι μυστι
 κω ω ως ^{Πα} ει κο νι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ζο ει κο νι ζον τε ε ε ε ε ε
 ες ^{Δι} και αι αι αι αι αι αι αι τη η η η η
 η η η η ζω ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι
 ζω ο ποι ω ω ω ω ω ω ^{Πα} ^{Δι} Τρι ι α α α α
^{Δι} α α α α α α α α α α α α α τρι α α
^{Πα} δι ι ι ι ι ι ι ^{Δι} ^{Δι} τον τρι ι σα α α α α α
^{Πα} α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι
 ι ι ι ι ι ον ^{Κε} υ υ υ υ υ υ υ υ μνο ο
^Μ ον ^{Δι} προ σα α α α α α υ μνον προ ο ο σα α
 α α α α α α α α α α α α δο ο ο
 υ μνο ον προ σα α δο ον τε ε ε ε ε ε ε ε
^{Δι} ες ^{Δι} πα σα αν τη ην βι ω ω τι ι κη η η η η
 ην ^{Πα} ^{Δι} α πο θω ω ω ω με θα με ε ε ε
 ε ε ρι μνα α α α α α αν ^{Πα} ^{Δι}

Ω ^{Δι} ς τον Βα ^{Πα}σι ι ^{Δι}λε ε ε ^{Πα}χε ε ε ^{Δι}χε ε ε
 ε ^{Πα}βα ^{Πα}σι ι ^{Πα}λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 χε ε ε ε ^{Πα}βα ^{Πα}α ^{Πα}σι ^{Πα}λε ε ^{Πα}α ^{Πα}α ^{Πα}α ^{Πα}α ^{Πα}α ^{Πα}α ^{Δι}α ^{Δι}α
Των ο ο ο ο ^{Βα}λων υ υ υ υ ^{Πα}πο ^{Πα}δε ε ^{Πα}ξο ο ο
 ο ο ^{Βα}με ε ε ^{Βα}νοι οι
Τ ^{Βα}αι ^{Βα}αι ^{Βα}αις α ^{Βα}α ^{Βα}α ^{Βα}γγε ε ε ε ^{Δι}ε ^{Δι}λι ι
 ι ι ι ι ι ι ^{Πα}ια ^{Πα}γγε ^{Πα}λι ^{Πα}και ^{Πα}αι ^{Πα}αι ^{Πα}αι ^{Πα}αι ^{Πα}αι
^{Δι}αις ^{Δι}α ^{Δι}ο ^{Δι}ρα ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}α ^{Δι}τω ^{Δι}ως ^{Δι}δο ^{Δι}ρυ ^{Δι}φο
 ο ρ ρ ρ ρ ^{Πα}με ^{Πα}νον ^{Πα}τα ^{Πα}α ^{Πα}α ^{Πα}α ^{Πα}α ^{Πα}ξε ε ε ε
 ε ε ε ε ^{Πα}τα ^{Πα}α ^{Πα}ξε ^{Πα}σι ι ι ι ι ι ι ι ι ^{Δι}ιν ^{Δι}Α ^{Δι}λλη η
 λ ρ ρ ρ ^{Πα}ϊ ^{Πα}ϊ ^{Πα}ϊ α α α α α α α α α α
^{Δι}α α α α α α ^{Δι}α

Ἐξήγηση Ἰωάννη Ἀρβανίτη.

(C) 2009 Ἰωάννης Ἀρβανίτης. Ἐπιτρέπεται ἐλεύθερα ἡ χρήση στίς Ἱερές Ἀκολουθίες τῆς Ἐκκλησίας. Γιά κάθε ἄλλη χρήση ἀπαιτεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐξηγητοῦ.

Λειτουργικά Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος Δι

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κ υ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Κ αι τω πνευ μα τι ι σϞ

Σ οι οι Κυ ρι ι ε

και ἄλλως:

Σ οι Κυ ρι ι ι ε ε ε

A γα πη η σω σε Κυ υ ρι ε η ι
 σχυ υ υς μϛ Κυ ρι ο ος σε ρε ε ω ω
 μα α α μϛ και κα τα φυ γη η μϛ και
 ρυ υ ση ης μϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α γι ον
 Πνε ε ε ευ μα Τρι α δα ο ο μο
 ϛ ϛ ϛ σι ι ο ον και α χω ω ρι ι ζον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀορατῶν. Καὶ εἰς ἕνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρὶ, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η νης θυ σι αν αι

νε ε ε σε ε ως

Κ αι με τα τσ πνε ευ μα το ο ο ος σθ

Ε χο μεν προ ος τον Κυ υ υ ρι ι ον

Α ξι ον και δι ι και αι ον *και άλλως*

Α α ξι ι ο ον και δι ι και αι ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος

Σαβ βα ωθ πλη η ρης ο ρ ρα νος και η γη της

δο ο ξη ης σθ ω σαν να εν τοις υ ψι ι ι

σοις ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο με ε

νο ος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν

να α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σοις

Α α α α μη η η η ην

Α α α α α α α μη η ην

Σ ε υ μν ρ ρ ρ μεν σε Ευ λο

γ ρ ρ ρ μεν σοι ευ χα ρι ς ρ ρ μεν

Κυ υ υ ρι ι ε ε και δε ο με θα
 α σα ς ο Θε ο ος η η μων Δ_2

Ἐτονίσθησαν ἰζ' Ἰουλίου , βια' , ἀντεγράφησαν κζ' Ὀκτ. , βιβ' . I.A.

A γα α πη η η η σω σε ε Κυ υ υ
 ρι ε η ι ι σχυ υ υς μϑ ς ς ς
 ς Δ_2 Κυ υ ρι ο ος ζε ε ρε ε ε ε ω ω
 μα α α α α μϑ και αι κα τα α φυ υ
 γη η η η μϑ και ρυ υ υ ση η η ης
 μϑ Δ_2

(κζ' Ὀκτ. , βιβ')

Ἄξιον ἐστίν, παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου.

Ἦχος Δ_1 Δι ς

A ξι ι ον ε ε ζιν ω ως α α λη η η
 θω ω ω ως Δ_2 μα κα α ρι ι ι
 ζει ει ει ει ν σε ε την Θε ε ο ο ο το ο ο
 ο ο κον Δ_2 την α α ει μα α κα ρι ι ζον και αι
 πα να α μω ω ω μη η η το ο ο ο

 ον και μη τε ε ε ε ε ε ε ρα α α τϵ

 Θε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ η η η η μων την

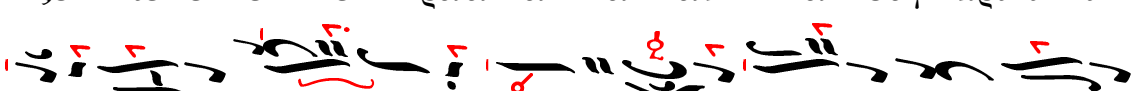
 τι ι μι ω ω τε ε ε ε ε ρα α αν των

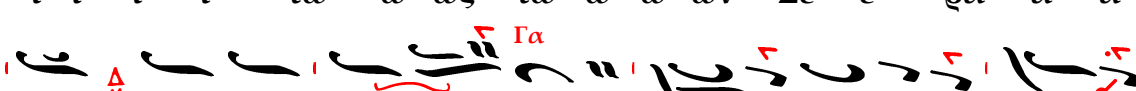
 Χε ρϝ ϝ βι ι ι ι ι μ και αι ε εν δο

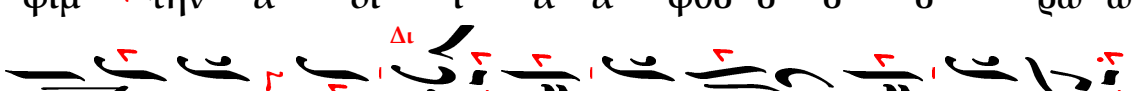
 ξο τε ε ε ε ρα α α αν α συγ κρι ι ι

 ι ι ι ι τω ω ως τω ω ω ν Σε ε ρα α α

 φιμ την α δι ι α α φθο ο ο ο ρω ω

 ω ω ως Θε ο ο ον Λο ο ο ο γον τε ε

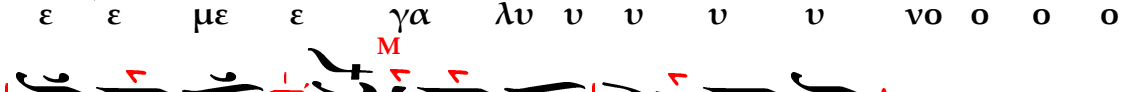
 κϝ ϝ σαν την ο ο ον τω ω ω ως Θε

 ο το ο ο ο κο ο ο ο ον σε ε ε ε ε

 ε ε με ε γα λυ υ υ υ υ νο ο ο ο

 με ε ε ε ε ε ε εν

Ἐτονίσθη τῇ κγ' Φεβρ. , βι' . I.A.

Ἄξιον ἐστίν , Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος λ' Βου ς

A ξι ον ε ε ςι ιν ω ως α α λη η θω ω

ω ω ως μα κα α ρι ι ζει ει ει ν σε ε ε ε
την Θε ο ο το ο ο ο ο κο ο ο ο ον την
α ει μα α κα α ρι ι ζον και Πα να α μω
ω μη η η το ο ο ο ον και μη η τε ε ε
ε ε ρα τ ς ς Θε ε ς ς ς ς ς ς η
η η η η μω ω ω ω ν

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα α αν τω ω ν

την τι μι ω τε ε ε ε ε ρα αν τω ω ν

Χε ρ ς ς βιμ και εν δο ξο τε ε ε ε ε
ρα α αν α συ υ γ κρι ι ι ι ι τω ως

τω ω ν Σε ε ε ε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι
μι την α δι α φθο ο ο ο ο ο ο ρως Θε ο ν

Λο ο ο ο ο γο ο ν τε ε κ ς ς ς ς σα α
αν τη η ν ο ο ν τω ως Θε ο ο το ο ο κο

ο ο ν σε ε ε ε με γα α λυ υ υ υ υ υ νο

ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιθ' Σεπτ. , βθ')

Ἄξιον ἔστιν. Γρηγορίου Πρωτοψάλτου. Ἦχος δ'.

Ἦχος Δι

A Δι ξι ον ε σπιν ω ως α λη η θως μα κα
 ρι ζειν σε την Θε ο το ο ο κον την α ει μα κα
 ρι ι στον και πα να μω μη η τον και μη τε ρα
 του Θε ου ου ου η η η η μων την τι μι ω
 τε ε ε ε ε ρα αν των Χε ρου ου ου βι μι
 και αι ε εν δο ξο ο τε ε ε ρα αν α συγ κρι
 ι ι τω ως τω ω ων Σε ε ρα α α φιμ την α
 δι α α φθο ο ο ο ο ρω ω ως Θε ο ο ο ο ν Λο
 ο ο γο ον τε κου ου ου οσαν την ο ον τω ως
 Θε ο το ο ο κον σε με ε γα α λυ υ υ υ
 νο ο ο ο με ε ε ε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Πληρωθη η τω το στομα ημων αι νε σε
 ως σε Κυρι ε ο πως ανυμνησωμεν την δο ο
 ξαν σε ο τι η ξιωσας η μας των α
 γιων σε με τας χειν μυστηρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με εραν με λε των τας την δι και ο συ υ νην σε
 Α λλη λυ ι α Α λλη λυ ι α Α λλη
 λυ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Χ Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ε ευ λο γη με
 νον α πο τ ε νυ ν και ε ως τ ε αι ω ω νος (δεις)
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ε ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τ ε νυ ν και ε ως
 τ ε αι ω ω νο ο ος